

ΕΤΟΣ 54ον

10 Δεκεμβρίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 50 (2793)

ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ

«τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν»

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή υπογραμμίζει τὴν ἀπέραντη ἀγάπην τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Ταυτόχρονα ἀποτελεῖ μιά καταδίκη τῆς θρησκευτικῆς τυπολατρίας καὶ ὑποκρισίας. Ἔτσι ἀποτελεῖ ἡχηρὸ μῆνυμα καὶ γιὰ τὴν ἐποχὴ μας, καθὼς οἱ παραπάνω κίνδυνοι εἶναι πάντοτε ὁρατοὶ μέσα στους κόλπους τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ κίνδυνος τῆς ὑποκρισίας

Ὁ Θεὸς ἔδωσε τοὺς θεσμούς στὸν ἄνθρωπο γιὰ τὴν ὀργάνωση καὶ ρύθμιση τῆς ζωῆς του. Πολλές φορές ὅμως οἱ θεσμοί, οἱ νομικὲς διατάξεις καὶ οἱ θρησκευτικοὶ τύποι γίνονται ἐμπόδια· παγιδεύουν τὸν ἄνθρωπο καὶ καταπνίγουν τὴν ἐλευθερία του. Αὐτὸ συνέβη μὲ τὸν ἰουδαϊσμό τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ· αὐτὸ μπορεῖ νὰ συμβεῖ καὶ μὲ τὸ χριστιανισμό κάθε ἐποχῆς, ὅταν οἱ ἄνθρωποι δὲν πάρουν τὸν τύπο σὰν μέσο ἀλλὰ σὰν σκοπὸ. Τὸ σκαλοπάτι γιὰ τὴ θρησκευτικὴ ὑποκρισία δὲν βρίσκεται τότε μακριά.

Ὅποιος δὲν θέλει νὰ βαδίσῃ τὸν δύσκολο δρόμο τῆς ἀγάπης καὶ τῆς θυσίας, κλείνεται μέσα στὸν ἐξωτερικὸ θρησκευτικὸ τύπο. Ἔτσι νομίζει ὅτι ξεπλήρωσε τὶς ὑποχρεώσεις του ἀπέναντι στὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἢ τουλάχιστον ἔτσι ἐμφανίζεται μέσα στὴν κοινωνία. Στὴν πραγματικότητα ὅμως βρίσκεται μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεὸ τῆς ἀγάπης· ἀνήκει σὲ αὐτοὺς πού λέγουν «Κύριε, Κύριε, ἀλλὰ δὲν ἐκτελοῦν τὸ θέλημά του» (Ματθ. 7, 21-22).

Ἡ στάση τοῦ Χριστοῦ

Μιά τέτοια θρησκευτικὴ ὑποκρισία καὶ τυπολατρία ξεσκεπάζει ὁ Χριστὸς στὴ διήγησή μας. Ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀγανακτεῖ γιατί ὁ Κύριος θεράπευσε μιά καμπουριασμένη γυναίκα κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου. Πρόκειται πε-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιγ' 10-17)

Θρησκευτική ύποκρισία

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν Συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἕτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές. Ἴδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι **τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν** ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέρα εἰσίν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βῶν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἦν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς, ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτώ ἕτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

ρί ύποκρισίας, γιατί ὁ ἰουδαϊσμός εὑρίσκει πάντοτε τρόπους νά παραβαίνει τήν ἀργία τοῦ Σαββάτου γιά τό πότισμα τῶν ζῶων ἢ γιά ἀλλῆλες ἀναγκαῖες ἐργασίες.

Ὁ Χριστός δέν κατέκρινε ἐδῶ τήν παράκαμψη τοῦ νόμου, ἀλλῆ τήν ἐπικαλέστηκε ὡς φυσική καί ἀναγκαία. Οἱ περισσότερες θεραπείες τοῦ Χριστοῦ σέ ἡμέρα Σαββάτου ὑποδηλώνουν τό πνεῦμα τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐλευθερίας, πού πρέπει νά ὑπάρχει πάντοτε στήν τήρηση τῶν θείων ἐντολῶν. Ἡ ἀγάπη καί ἡ ἐλευθερία στρέφονται ἐναντία στήν ὑποκριτική διάθεση τῶν Φαρισαίων, πού ἐβίλεπαν τόν νόμο ὡς ψυχρό ἀντικειμενικό κώδικα.

Ὁ νόμος τῆς ἀγάπης.

Ἀπό τά παραπάνω ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ὅτι ἀποτελεῖ ὑποδούληση στόν τύπο, ὅταν κλεινοῦμε τά μάτια μας μπροστά στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά νά ὑπερασπιστοῦμε τό γράμμα τοῦ νόμου. Εἶναι ὑποκρισία ὅταν βρίσκει κανεὶς εὐλογίες δικαιολογίες γιά τή δική του συμπεριφορά, ἐνῶ καταδικάζει τήν παρόμοια συμπεριφορά ἑνός ἀλλοῦ.

Ὁ Θεός ἀπό ἀγάπη γιά τόν ἄνθρωπο καί μέ σκοπό τή σωτηρία του δημιούργησε μέσα στήν ἱστορία ὀρισμένους θεσμούς. Ὅταν ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ θυσιάστηκε πάνω στό σταυρό, δέν τό ἔκανε γιά τή διάσωση τῶν θεσμῶν αὐτῶν ἀλλῆ γιά τή λύτρωση τοῦ ἴδιου τοῦ ἀνθρώπου.

«Τό Σάββατο ἐγίνε γιά τόν ἄνθρωπο καί ὄχι ὁ ἄνθρωπος γιά τό Σάββατο» (Μάρκ. 2, 27). Αὐτά τά λόγια τοῦ Χριστοῦ συνοψίζουν καί τό μήνυμα τῆς σημερινῆς διηγήσεως. Ὁ Θεός ἔδειξε μέ διάφορους τρόπους μέσα στήν ἱστορία τό ἐνδιαφέρον του γιά τόν ἄνθρωπο.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐδίδασκε ὁ Ἰησοῦς εἰς μίαν ἀπὸ τὰς συναγωγὰς κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. Καὶ ἦτο ἐκεῖ μίᾳ γυναῖκα, πού εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας ἐπὶ δέκα ὀκτώ χρόνια καὶ ἦτο σκυμμένη καὶ δέν μπορούσε νὰ σταθῇ ὅλως διόλου ὀρθή. Ὅταν τὴν εἶδε ὁ Ἰησοῦς, τὴν ἐκάλεσε καὶ τῆς εἶπε, «Γυναῖκα, εἶσαι ἐλευθερωμένη ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια σου» καὶ ἔβαλε ἐπάνω τῆς τὰ χέρια, αὐτὴ δέ ἀμέσως ἀνορθώθηκε καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἔλαβε τότε τὸν λόγον ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτισμένος διότι ὁ Ἰησοῦς **ἐθεράπευσε κατὰ τὸ Σάββατον**, καὶ εἶπε εἰς ἐκείνους πού παρευρίσκοντο ἐκεῖ, «Υπάρχουν ἕξ ἡμέρες πού ἐπιτρέπεται ἡ ἐργασία· τότε νὰ ἔρχεσθε καὶ νὰ θεραπευέσθε καὶ ὄχι τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου». Ὁ Κύριος τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἐκ τῆς ἀκαθαρσίας ἀπὸ τῶν σαρκῶν, κατὰ τὸ Σάββατον, τὸ βόδι τοῦ ἡνὶ τὸν ὄνον τοῦ ἀπὸ τὸν σταῦλον καὶ τὸν φέρνει νὰ τὸν ποτίσῃ; Αὐτὴ δέ πού εἶναι θυγατέρα τοῦ Ἀβραάμ καὶ τὴν εἶχε δεμένη ὁ Σατανᾶς ἐπὶ δέκα ὀκτώ χρόνια, δέν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἀπὸ τὰ δεσμὰ αὐτὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου;». Μὲ τὰ λόγια αὐτά, ὅλοι οἱ ἀντίπαλοί του ἐντροπιάζοντο, ἐνῶ ὅλον τὸ πλῆθος ἔχαιρε δι' ὅλα τὰ ἐνδοξα πράγματα πού αὐτὸς ἔκανε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλιη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιζαίτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ὁ νέος Ἰσραήλ

Ὅταν ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἀπέκρουσε τὴ θεῖα ἀγάπην, ὁ Θεὸς στράφηκε πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς. Τὸ νὰ ἀνήκει κανεὶς ἐξωτερικὰ σὲ ἓνα σχῆμα δέν ἀποτελεῖ ἐχέγγυον σωτηρίας. Οἱ ἰσραηλιτεὶς καυχόνταν ὅτι εἶναι παιδιὰ τοῦ Ἀβραάμ καὶ συνεπῶς δικαιοματικὰ τοὺς ἀνήκουν οἱ ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ. Καταδικάζοντας τὴν τυπολατρικὴ σχέση τους μὲ τὸν Θεὸ ἡ βιβλικὴ διατύπωση λέγει ὅτι «Ὁ Θεὸς δύναται ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ» (Ματθ. 3, 9).

Ἡ ἴδια προειδοποίηση ἰσχύει, καὶ μάλιστα πιὸ αὐστηρῶς, σὲ ὅσους ἀνήκουν τυπικὰ καὶ ἐξωτερικὰ στὴν Ἐκκλησίαν, τὸ νέο λαὸ τοῦ Θεοῦ, τὸ νέο Ἰσραήλ. Ὁ θρησκευτικὸς τύπος μόνος τοῦ δέν σώζει τὸν ἄνθρωπο· ὅταν μάλιστα δέν κινητοποιεῖται ἀπὸ τὴν ἀγάπην, τότε δέν προσφέρει καμιά ἐγγύηση θρησκευτικῆς γνησιότητος. Ἡ πραγματικὴ θρησκεία βρίσκεται στὴν ἀγάπην, στὴν ἐλευθερίαν, στὴν ἰσχύαν.

Ἐδῶ ἰσχύουν ἀπόλυτα ὅσα γράφει ἓνας σύγχρονος θεολόγος: «Στὴν ἔσχατη κρίση δέν θὰ ρωτηθῶ πόσες θρησκευτικὲς διαλέξεις παρακολούθησα, πόσες μετάνοιες ἔκανα κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν προσευχῶν μου, πόσο αὐστηρὰ νήστευσα. Μά θὰ ρωτηθῶ: Ἔδωσα τροφὴν στοὺς πεινασμένους, ροῦχα στοὺς γυμνοὺς, φρόντισα τοὺς ἄρρωστους ἐπισκέφθηκα τοὺς φυλακισμένους; Αὐτὰ εἶναι ὅλα πού θὰ ρωτηθῶ. Ὁ δρόμος γιὰ τὸν Θεὸ βρίσκεται μέσα ἀπὸ τὴν ἀγάπην γιὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ δέν ὑπάρχει κανένας ἄλλος δρόμος».

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

10 Δεκεμβρίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ

Μηνᾶ καλλικελάδου τοῦ Ἀθηναίου († γ' αἰ.), Ἑρμογένους, Εὐγράφου μαρτύρων.
Ἦχος: α' – Ἑωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. ε' 8-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ' 10-17.

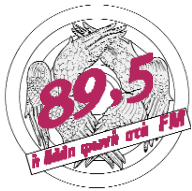
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Δεκεμβρίου, ΙΑ' Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Κολ. γ' 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ' 16-24, Ματθ. κβ' 14.

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Αὐτές τίς ἡμέρες γίνεται ὁ ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπύχων Ταμείων, τό ἔργο τῶν ὁποίων εἶναι γνωστό καί ἀνεκτίμητο. Μέ τόν ὄβολό μας ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τή φιλανθρωπική καί κοινωνική ἀποστολή της, προσφέροντας βοήθεια στά νιάτα καί τά γηρατειά, τά προβληματικά παιδιά, τούς ἀρρώστους καί τόν καθένα πού καταφεύγει στή στοργική ἀγκαλιά της.

Ἐνισχύσατε τήν προσπάθειά της. Ὅταν τά συνεργεῖα τοῦ Ἑράνου κτυπήσουν καί τή δική σας πόρτα, δεχθεῖτε τα μέ προθυμία. Ὁ Χριστός κτυπᾶ. Πρός Αὐτόν εἶναι ἡ προσφορά μας, γιά ἐκείνους πού ὁ ἴδιος ὀνομάζει «ἐλαχίστους» ἀδελφούς Του.

Ἀκοῦστε τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

ΤΩΡΑ καί ΔΟΥΦΟΡΙΚΑ

Γιά περισσότερες Πληροφορίες: 210 72 98 222

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὺν ὁποῖα περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτοροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm